

אלי דסה, העולם הזה

„אין מה לפחד!“

(המשך מעמוד 9)
 וישנה כליכך הרבה עבודה. טרם ישבנו ודיברנו לפרטי-פרטים.
● עם כל הצניעות, ריעותיך לא ישיעו במימשל החדש?
 בוודאי, אם הנשיא הנבחר יבקש עצה ממני או הערכת מצב... אני מושל שעסק בחינוך ובבריאות, ואם בוש יצטרך עזרה או הוות'דעת הקשורים בניסי יוני בתחומים אלה, אעזור לו.
 פרט לראיון עימך, ניסיתי גם להריגוע את הרוחות ונעניתי מייד להזמנה לפגישה עם מנהיגים יהודיים (לפני חודש). סיפרתי להם שבוש, אני ואחרים התחלנו לדון על שורת נושאים ולגבש עמדות, אבל לא הספקנו לעבור על כל הנושאים ולשוחח עם כל הנוגעים בדבר.

האם אכן נכלה העולה הנחמדה מרוסיה קורבן לניסיון של אונס — או שהיא זונה, סחטנית, חולה ונדקומנית?

ר יבקה (שם בדוי, השם האמיתי נאסר לפירסום) נראית כנערה עדינה ונחמדה. היא עולה מרוסיה, כלונרית, סכסית ומושכת. על כן האמינה לה המישטרה כאשר פנתה והתלוננה על ניסיון לאונס, שנעשה בה כאשר נסעה במכוניתו של פיפו חסון מנתניה (העולם הזה 20.7.88).

ריבקה סיפרה למישטרה כי בחודש יוני פגשה, בכניסה לשיכון סלע, את פיפו חסון, שאותו היא מכירה מקודם.

● ואם בכל זאת יהליט בוש להוועין בך, תמצת לי במישי פט אחד את השקפתך בקשר לסיכסוך במזרח-התיכון.
 אני חושב שהמפתח לפיתרון במזרח התיכון — כל פיתרון! — הוא ביטחונה של מדינת-ישראל.

● מנהיגים יהודיים מסבירים את חששותיהם ממך בכך שירבת לחתום על עצומה של מושלי-מדינות, שגינתה את השוואת הציונות לגזענות.
 חשוב לי שתסבירי כאן היטב את עמדתי. פשוט חשבת או שאין זה נכון שמושלים יחתמו על עצומות, הקשורות ברוח בנושאים של האומות המאוחדות. מה זה ענייננו? אינני מאמין שציונות וגזענות הן היגיון. מה שאני אומר כיום הוא שהיה צריך למחות נגד זאת אחרת, או לנסח את המיסך באורה שונה.

● מה שאתה אומר כיום הוא שלא הובנת כראוי? שכל האי רוע מתפרש כיום כאיבה?
 כן, אני חושב שאילו הייתי מסביר עצמי טוב יותר אז — לא היתה נולדת בכלל אי-ההבנה הזאת, וחבל חתמתי על עצומות פרו-ישראליות אחרות: על עצומות של בני-ברית, על עצומות לכיבוד 40 שנות-עצמאות למדינת-ישראל. אל. כאן זאת היתה פשוט התערבות כענייני האו"ם. סתם נתפסו לזה.

● אתה נרגש לקראת הזינוק שלך בקאריירה?
 אני חייב להודות שאני קצת נרגש. בכל אופן, זוהי מעין תקופה חדשה. הכל נראה חדש, לא ידוע. בוודאי שזה מעורר בי מתח, התרגשות.

● אתה פוחד?
 לא ממש. אני יכול להשוות עצמי לאתלט ההולך לקראת מישחק מאוד חשוב: הכנה, מתח לקראת, ריכוז. ברור לי איזה מאמץ אצטרך להשקיע.

● החשש מכישלון מקנן בך?
 הרבר הכי גרוע שיכול לקרות הוא שאחזור להיות מהגרס. סימתי את לימודי ההנדסה באמרייטי (אונברסיטה) סיימה יותר בבוסטון. במילא הגיע המינוי הזה כהפתעה, במילא תיכניתי להפוש מהפוליטיקה.

● כשהיית קטן, רצית להיות מהגרס. יות בעמדה בעלת-כוח שכזה?
 כשהייתי קטן, רציתי להיות מהגרס. באמת! בכלל לא התעניינתי בפוליטיקה גם בגיל מאוד יותר. לפני כמה שנים התחלתי להיות מעורב בפוליטיקה בניו-המפשייר. ביקשו ממני לרוץ למישרת-המושל. זה אפילו לא קרה בימומתי. זה פשוט קרה. כשהכרזתי כי חודש מאי שאין בכוננתי לרוץ לקנטי ציה הבאה — זה לא היה תרגיל מתוחכם. באמת התכוונתי לחזור ליהודים מהגרס. חלמתי על כך. זהו זהו המיקצוע שאתה באמת שואב. ואז חבר טוב ביקש ממני לעזור לו להיות נשיא מוצ'לה.

● זה כעצם מה שקרה: חבר טוב ביקש עזרה...

זוהי תמונה מבויימת. כך תיארה „ריבקה“ את אשר קרה בחולות. האמונס?

זוכר שנפגשנו בטרמפ? וככה. אחר-כך ראיתי אותה הרבה בעיר. לפני איזה שמונה או תישעה חודשים היא באה אלי ושאלה אותי איפה יש מקום שמוכרים סיגריות אמריקאיות. אמרתי לה. היא אמרה שהיא הולכת ותיכף תחזור, כי יש לה דיבור איתי.

היא הלכה, קנתה סיגריות וחזרה אלי. היא אמרה לי שיש לה חבר שיושב במאסר, והיא צריכה מישוה שיממן אותה.

אמרתי לה: „תראי, אני כן-אדם נשוי, יש לי ילדים, מפה ושם אני יכול, אבל בלי שום תנאים, אני מוכן לשלם לך סכום שאת תבקשי, ונלך ביחד, אבל בלי שאת מכירה אותי וכלי שאני מכיר אותך. ולא ברחוב, כדי שזה יהיה סגור כזה, שאף אחד לא ידע.“

היא רצתה 100 דולר בכל פעם שאנחנו יוצאים ביחד לבית-מלון או לדירה שכורה. היא אמרה: „אני צעירה ואני נקייה, ואני רוצה 100 דולר.“ אמרתי לה ש-100 דולר זה יקר לי, אבל אני יכול לשלם 100 שקל. אז היגענו לאיזה שהוא סיכום, והיא אמרה בסדר.

כפעם הראשונה הלכנו לדירה של חבר שלי בקריית-נורדא. הוא נתן לי את המפתח, ניגשנו לדירה, עשינו מה שעשינו. היא אהבת לעשות את זה בחושך, לא באור, שלא אראה את הגוף שלה. זהו, עשינו, הלכה ולא היה שום דבר.

אחר-כך היתה ככל פעם באה ואמרתי: „תשמע, יורם, תן לי 50 שקל, על החשבון. אני אלך איתך, ובינתיים תיתן לי.“ כך היתה באה ולוקחת ממני.

הייתי איתה איזה פעמיים-שלוש מאז. בפעם הרביעית היא קבעה איתי ביום-שבת באיזשהו מלון, ולא באה. זה היה בערך באוגוסט או ביוני. היא באה אלי ואומרת: „תשמע, אני מצטערת מאוד, אתה יודע מה? בשבת הבאה אני אביא לך עוד בחורה, ואתה לא תצטרך לשלם עבורה.“ זאת חברה שלה, וזה יום-שבת, והיא לא רצתה לעזוב אותה לבד, אולי חשבה אורגיה, אני לא יודע למה היא התכוונה. אז אמרתי לה בסדר, מה איכפת לי שתביא עוד אחת.

„תעופי מפה!“

ב יום השלישי היא פתאום באה אלי לבית-הקפה ואומרת לי: „כר, אבות לי השיניים, כואבות לי השיניים.“ אמרה שהיא לא יכולה לזון, ושאעשה טובה ואתן לה עוד 50 שקל.

אילנה אלון

חשיפתה של המתלוננת על ניסיון של אונס

על אישיותה של המתלוננת, במטרה לערער את אמינותה. פיפו נעצר במכוניתו, ושם נמצאו ארנקה ונעליה של ריבקה. פיפו סיפר במישטרה שאמנם הביא את ריבקה למקום העיזוב, אך כאשר סירבה לו וררשה בתוקף לחזור לנתניה, ציווה עליה לדרת מהמכונית ולחזור ברגל לעיר.

צעירה ונקייה
 שופט יהודה זפטי עצר אז את פיפו עד תום ההליכים המישיפטיים נגדו. הסניגורים עירערו על מעצרו בבית-המישיפט העליון, והשופט שלמה לויין שיחרר את פיפו ממעצרו. המישפט החל ואחרי שהמתלוננת עלתה על דוכן-העדים וסיפרה את סיפורה, הביא הסניגור אמנון אגסי מיספר עדים שסיפרו לבית-המישיפט

היא שאלה אותו אם הוא מגיע לנתניה, והוא אמר שכן. כאשר עלתה למכונית, אמר לה הנהג לשכב על הכסא, כדי שאשתו לא תראה אותה במכוניתו. פיפו ניסה לשכנע אותה להיגמל מסמים, ואמר לה שהיא יכולה לעשות ים לפתע, מכיוון שהיא בחורה צעירה ויפה. לפתע עצר את הרכב והיא ראתה שהם נמצאים במקום שאינו מוכר לה, מקום שומם מלא קוצים. פיפו הוריד את חולצתו, פניו השתנו והוא אמר: „את בחורה כוסית, אני רוצה לשכב איתך!“ תוך שניות הוריד את מיכנסיו ונשאר עירום. ריבקה חשבה מהר ואמרה שהיא צריכה להשתין. היא ירדה מהרכב והחלה לרוץ לכיוון כביש החוף. פיפו חיפש אחריה, אך היא התחבאה מאחורי שיח, והוא לא ראה אותה.

על אישיותה של המתלוננת, במטרה לערער את אמינותה. פיפו נעצר במכוניתו, ושם נמצאו ארנקה ונעליה של ריבקה. פיפו סיפר במישטרה שאמנם הביא את ריבקה למקום העיזוב, אך כאשר סירבה לו וררשה בתוקף לחזור לנתניה, ציווה עליה לדרת מהמכונית ולחזור ברגל לעיר.